

Sorular yine dur durmak bilmiyor, devam ediyor... Bu sefer de, Kur'an'dan Mûnâfiqûn Sûresini inceliyorum. Sûrenin ana fikri zaten münafıklığın tanımıdır. **“Onları gördüğün zaman kalıpları hoşuna gider. Konuşurlarsa sözlerine kulak verirsin. Onlar sanki elbise giydirilmiş kereste gibidirler. Her kuvvetli sesi kendi aleyhlerine sanırlar. Onlar düşmandır, onlardan sakın! Allah onları kahretsin! Nasıl da (haktan) çevriliyorlar!”(Mûnâfiqûn, 4)**

Benim gibi birçok insan, sohbet toplantılarına katılıp; Efendimiz (S.A.V)’in aklıktan karnına nasıl taş bağladığını ağlamaklı anlatan hocaları gözyaşı içerisinde dinler. Bu hocaların dillerinin fesahati, söyleyişlerinin düzgünlüğü, tatlılığı ve konuşma sanatına merak ve yetenekleri hasebiyle tatlı lâf ederler.

Konuşmaya başladıkları an, mecliste bulunanların dinleyesi gelir. Onlara söz söylendiği vakit ise; onlar, resmi bir tavır, zahirî bir vakarla, dinler gibi sessizce dururlar, samimiyetsiz bir ses tonuyla cevap verirler. Onların dışları düzgün, endamları süzgündür. Ancak onlar, içleri irfan ve şuurdan, gelişme yeteneğinden mahrum, metanet ve dirençten uzak, boş, kuru tahtalara, direklere benzerler. Öyle ruhsuzdurlar, yararlanılması gereken sözler kulaklarına girmez, ondan istifade etmezler. Öyle cansız ve yüreksizdirler ki, her sayhayı aleyhlerine sanarak korkarlar. Lehlerine söyleneni bile, aleyhlerine sanarak ürkerler, kaçarlar. Çünkü içleri kurtlu, haindirler. Hainler, hıyanetin ucu yüreklerinde saplı olduğu için; “hain korkaktır” atasözü uyarınca, her an sırları deşifre olacak endişesiyle korku ve kuşku içindedirler.

...

hisbe

"İçinizden hayra çağıran, iyiliği emredip kötülükten alıkoyan bir topluluk bulunsun." (İşte onlar, kurtuluşa erenlerdir." (Âl-i İmrân/104)

İLİM VE KÜLTÜR DERGİSİ • NİSAN • MAYIS • HAZİRAN '2019 • YIL: 2 • SAYI: 6

bir **BURUK** RAMAZAN...

**Hiç Kimse Sınanmadığı
İmtihânın Masumu Değil!**

İyaz BERK

Merhaba Melekler Biz Dünyalıyız!

Musab ŞEN

B ve T Hücreleri (Lenfositleri)

Davut KORKMAZ

**Zihnimde Bitmek Tükenmek
Bilmeyen Sorular**

Dicle ŞAFAK

*İbn Ömer'den ﷺ rivayetle
Allah Rasûlü ﷺ
Şöyle buyurmuştur:*

"Canımı elinde bulunduran Allah'a andolsun ki,
Allah yalancı hükümdarlar, günahkâr vezirler, hain
memurlar, zalim askerler ve ruhban şimali ama leşten pis
kalpli, çeşit çeşit zevk ve alışkanlıkları bulunan fasık din
adamları göndermedikçe kıyamet kopmaz. Allah bu din
adamlarına karanlık ve bulanık bir fitne kapısı açar ve ona
kapılıp giderler. Muhammed'in hayatını elinde bulunduran
Allah'a andolsun ki, İslâm bağ bağ çözülecek, sonunda
"Allah Allah" diyen kalmayacak. Ya iyiliği emredip
kötülükten sakındırırsınız, ya da Allah size en şerlilerinizi
musallat eder; onlar da size azabın en kötüsünü tattırırlar.
Sonra en hayırlılarınız dua ederler de duaları kabul
olunmaz! Ya iyiliği emredip kötülükten
sakındırırsınız, ya da Allah size küçüklerinize
merhamet etmeyen, büyüklerinize saygı
göstermeyenleri yönetici olarak gönderir."

(İbn Ebi Dünya)

Kussadan Hisse

Ömer b. Hattab, Dehkan ile bir köyden geçiyorlardı. Gömleğini Dehkan'a verdi ve kendisine dedi ki: "Bunu bana yıka."

Dehkan: "İki tane kıtrı (bir çeşit sert kumaş)'den birer gömlek çıkararak kesti. Daha sonra kendisine gelip dedi ki: "Bu daha esnek ve yumuşak değil mi?"

Ömer (r.a): "Senin malından mıdır?" diye sordu.

Dehkan "Evet" cevabını verdi. Ömer (r.a): "Devlet malından herhangi bir şey karıştı mı?" diye tekrar sordu. Dehkan: "Hayır, dikişten başka bir şey karışmadı" cevabını verdi. Ömer (r.a.): "Gözümden kaybol, gömleğimi getir!" dedi ve gömleğini kurumadan giydi.

...

Ömer (r.a.) Medine'nin yollarından birinde yürürken zayıf bir kızın telâşla düşüp kalktığını gördü. Ve sordu: "Bu kıızı içinizden kim tanıyor? Bunun yardımı ne kadar çok ihtiyacı var, bu ne kadar aşırı fakirdir." Abdullah b. Ömer dedi ki:

"Onu tanımıyor musun ey mü'minlerin emiri!" Ömer (r.a.) cevap verdi:

"Hayır!" Abdullah b. Ömer (r.a.):

"Bu senin kız çocuklarından biridir," dedi. Ömer:

"Bu benim kızlarımdan hangisidir?" diye sordu. Abdullah b. Ömer:

"Bu, Abdullah b. Ömer'in falanca kızıdır," cevabını verdi. Ömer:

"Yazıklar olsun, sana onu niçin böyle görüyorum?" Abdullah b. Ömer şu cevabı verdi:

"Elinde olanı ona yasaklamandan o bu hale düştü." Ömer (r.a.):

"Elimde olan neyi ona men ettim?" diye sordu. Abdullah b. Ömer şu cevabı verdi:

"Herkesin kızlarına istediğini sen kızlarına men edersin." Ömer b. Hattab şu cevabı verdi:

"Yetse de yetmese de, senin benim yanımda bütün Müslümanlar gibi bir sehimden başka bir şeyin yoktur! Allah'ın kitabı benimle sizler arasında hakemdir!"

Ömer (r.a), eşine satması için Müslümanların misklerinden (koku, parfüm) birini vermişti. Bir defasında eşi bu miski (parfümü) satmıştı. Daha sonra başka bir kere, almış olduğu parfümü ölçüyor, aşağı yukarı götürüp getiriyor, parmaklarıyla dokunup peçesine sürüyordu. Ömer içeri girip kokuyu hissedince eşine dedi ki:

"Müslümanların parfümünü alıp kendine mi sürüyorsun?"

Başından peçesini çekti. Bir miktar su alarak peçenin üzerine döktü ve ovdu. Daha sonra kokladı. Koku yok oluncaya kadar buna devam etti.